

Dù bß đàn áp thô bß o nhäng tôi cho räng, cußc bißu tình đã thành công nhiäu mßt đßi vßi tôi, vßi các bßn và vßi Tä qußc Việt Nam thân yêu cßa chúng ta.

Thßa quý vß ,

1. Vßa khßi hành thì bß bßt

Gißn 8h30 tôi có mßt tßi Đißn Biên Phß. Lúc này, đoàn bißu tình đã tßp hßp thành đßi ngũ trßc vßn hoa Lê Nin. Đoàn đang đßng tßi chß và hô to nhäng khßu hiäu. Tôi nhanh chóng gia nhßp đoàn. Vài phút sau thì vißc bßt bß xßy ra. Mßi ngßïi bß o nhau kiên quyßt không cho bßt ngßïi.

Thäy có mßt thanh niên bß 3 tay công an túm đßa lên xe, tôi xông vào kéo em này ra. Gißng co nhau đßc mßt lúc thì tôi đßc mßt cô gái giúp sßc, thß là chúng tôi gißng lßi đßc. Mßy cßnh sát nhìn tôi chßc thäy tôi đßng tußi nên thôi (tßm thôi). Tôi nhanh chóng đßy em thanh niên này ra phía sau lßn vào đoàn ngßïi còn tôi lßi len lên phía trßc trông chßng (nhäng sau đó, tôi đß ý không thäy em này đâu, chßc là bß bßt lßi).

Tôi bß o mßy cháu CSCĐ räng, các cháu ăn cßm cßa dân, đßng làm gì không phßi vßi dân. Các cháu không nói gì. Mßt cßu mang hàm đßi úy bß o thß bác bß o chúng tôi không yêu nßc à. Tôi nói yêu nßc sao lßi bßt nhäng ngßïi phßn đßi TQ đang âm mßu cßp nßc ta. Các anh không thß bßt ngßïi khác yêu nßc theo kißu cßa các anh.

Chúng tôi đi vß hßng Bß Hß nhäng cßnh sát thßnh thoßng lßi đßt nhßp vào đoàn bißu tình bßt đßng ngßïi mßt. Lúc này, lßc lßng hß quá đông nên chúng tôi không làm gì đßc.

Còn sót lại chỉ còn 40 người, chúng tôi tiếp tục đi. Một cháu thanh niên đưa cho tôi tấm biển người có dòng chữ “Ngày 17/7 cách đây 45 năm trước, Bác Hồ đã dạy “Không có gì quý hơn độc lập tự do”. Đón barie đón người sang Đất Biên Phủ thì đoàn bắt đầu cách lại. Chúng tôi đứng lên vịn hè, đi đi n vịn c nh sát, giăng biển người và tiếp tục hô khẩu hiếu.

Đến chỗ ngừng moment phút thì moment chiếc xe buýt đến. Thì là chúng xông đến bắt chúng tôi lên xe. Họ túm vào xô đẩy, lôi, kéo và đem đến phòng thô bạo chúng khác gì lũ lũ u manh vô học. Tôi bắt đầu tôi tiếp lên xe nhưng chúng vịn c nh. Gói thuốc lá của tôi trên túi người vắng ra của xe, moment thì nhanh nhẹn nhợt nhạt dứt túi. May mà tôi đã tính trước, cút tiến vào chỗ an toàn nhợt không thì trả nay chúng lại đến bắt nhợt. Lên xe rồi tôi tiếp tục quan sát vịc bắt bắt. Bị người huỷch moment cái, chúng ném moment người lên, ném xoài trên sàn xe nhợt là vịn moment con vịn lên bàn moment. Đó là moment thanh niên. Tôi hỏi chuyên, em cho biết em là Nguyễn Trí Đức, sinh năm 1976. Em kể bắt chúng nó đến 1 cái vào bắt ng và 2 cái vào moment.

Lúc lúc ngừng bắt người moment đẩy tiếp khí, hành động phòng thô bạo, nói năng chửi bới tiếp c tếu, chúng đến xô vịn con người nhợt súc vịn. May người bắt bắt vịn tôi cho biết, đẩy là ngừng thành phần bắt hợt, còn đến đến c CA thuê đến.

Lúc này chỉ còn 9 người.

Khi xe đi về Miền Đình, chúng tôi kể m quân, đem đến c 21 người, tiếp nhiên không tính ngừng người áp giết chúng tôi, Có moment tay thanh niên ngừng ngót 30 tuối. Hỏi gì hỏi cũng không nói, ngừng ngác nhìn. Mọi người bắt, nó không nói đến c, vậy đúng là an ninh TQ rồi. Chợt nhợt tiếp cu c biếu tình nhân tháng 5, có nghi vịn phòng an ninh TQ cũng tham gia giám sát biếu tình. Nếu vậy thì ... thôi rồi, đến n c rồi!

Về đến công an Miền Đình, người bắt bắt lên các xe liên lạc vịn nhau, tính ra: xe tiếp nhợt có 18 người, xe tiếp 2 có 7 người (xe này moment sơ hợt đến đến ng), xe tiếp ba có 21 người, ngừng lại là 46 người bắt bắt đến Miền Đình. Còn ngoài ra hợt bắt vịn đâu nhợt a thì tôi không rõ.

Về đến đến CA Miền Đình, tôi nhợt đến tin còn moment đoàn nhợt đang ở Bắc Hồ (chợt đoàn này bắt tách ra ngay tiếp Đất Biên Phủ). Tôi liên gớt đến cho Nhà tiếp Nguyễn Trọng tiếp o thông báo vịn

tình hình ở Mẹ Đình và nói với anh rằng tình thế của người rớt xuống vàng, tin.

2. Bị nhân lực thành “lực lượng”

Hôm báo chúng tôi vào một lực lượng, chúng tôi đi đến công an Mẹ Đình. Mọi người đi vào kín các bàn, trông giống như một lực lượng vậy. Thấy thế, tôi tưởng tượng ra đây là một lực lượng nên tôi lên đóng vai giám viên, với mục đích chủ là làm cho mọi người vui cho bớt căng thẳng. Một em nhanh chóng lên xóa bảng và đi vào góc trái: số số 46, có một 46. Tôi cảm thấy vui lên bỗng:

Bài 1: Tục ngữ Việt Nam.

Rồi tôi “giảng”: Tục ngữ là câu đời tiên ta gây dựng, đã thấm máu hôi tởm bui bình minh dưng nước, thấm máu tươi tởm ngàn năm giờ nước. Vậy mà đời tiên nay đang hóa thành đời người. Người trẻ quen thuộc câu ta từ bao đời nay đã hóa thành bị nhân lực. Người dân ta bị quân TQ bắt, bị cướp, bị giết không khác gì hành động của bị nhân cướp bị nhân ... Thế họ người yêu nước chân chính ai mà không đau đời, xót xa, tức giận ...

Dù là đóng giả như tôi vừa nói vừa nhún nhào.

Rồi xúc động quá, tôi đọc mấy câu thơ trong bài “Tục ngữ” của tôi:

Tục ngữ là tôi yêu đời vô cùng
Một thời đời cũng một phần Tục ngữ.

Một “em học sinh” giơ tay:

- Thưa thầy, xin thầy cho biết tên .

Tôi gọi thiêu đy đh tên, “cấp” lên: “Thì ra thầy là ...”

Đn đây, có mý công an vào lời tôi kh i b c gi ng: “Đây không ph i là ch cho anh tuyên truy n”. Tôi b o tuyên truy n v tình yêu T qu c có gì sai mà c m? R i k l o i, ng i đ y. Tôi gi t tay ra: “Các anh đ tôi đ i, không đ c xô đ y tôi nh th ”.

3. Đoàn kết - Gi v ng tinh th n:

T t c nh ng ng i b b t không m t ai t ra s h i, lo âu. Đ c bi t tinh th n đoàn kết r t cao. M i ng i g i đ i n v cho ng i nhà r t t tin và b o h y yên tâm.

Nh b b t v đ n, tôi bi t thêm đ c nhi u ng i mà tôi đã bi t ti ng nh blogger Vũ Qu c Ng , em Ngô Duy Quy n - ch ng Lu t s Lê Th Công Nhân, em Ph ng - ng i đ c Tuyên cáo t i Nhà hát l n hôm bi u tình l n th 5, Ph ng Bích mà tôi đã đ c nhi u bài vi t c a cô trên các trang web, bác Hùng - cán b c a Nhà xu t b n Thanh niên đã ngh h u, anh Vinh Anh blogger, cháu Vinh là h c sinh đang du h c Malaysia, ng i hô kh u hi u kh e nh t ... Ng i buồn gió tôi g p Đ i n Biên Ph nh ng không th y đ y, không bi t b b t đi đâu hay là h đã ngán không mu n b t anh n a.

Tôi h i ti c m t đ i u là không nh n ra ch Bình Nguyên con gái t ng Nguyễn Tr ng Vĩnh cũng b b t v i mình và khi Ti n sĩ Nguyễn Xuân Di n đ n thăm bà con thì tôi cũng không bi t là anh.

B b t cùng chúng tôi có c các cháu bé m i h n 10 tu i, trong s đó có con c a anh Lê Dũng, Anh Lê Dũng b chúng gi m nát 1 cái kính, h ng 1 chi c máy nh và c p đi 2 lá c T qu c.

Tôi th y vui khi bi t tên tôi, nhi u ng i nh c đ n nh ng bài báo tôi đã vi t. Đ c bi t, Ph ng Bích còn đ c thu c cho tôi nghe c đo n mà cô tâm đ c.

Sau khi th&m v&n h&t, l&p xong danh sách, h& b& đi, không nói r&ng đã xong vi&c hay ch&a.

B&ng m&t ng& i đ&n h&i tôi, anh đi bi&u tình, ng& i ta g&i đi&n v& làm chúng tôi ph&i lên. Tôi h&i l&i, thì ra đó là m&t an ninh c&a huy&n Thanh Trì. Tôi b&o, vi&c quái gì mà các anh ph&i lên, h& b&t các anh lên đây đ& g&i i quy&t cái gì? H&i thêm chút n&a, tôi nh& ra đó là ng& i quen, đã t&ng tháp tùng chúng tôi khi tôi đ&n đ&u bà con khi&u n&i lên thành ph& h&i 2003. Hình nh& ch& có tr&ng h&p tôi, h& m&i g&i cho an ninh đ&a ph&ng lên thì ph&i.

Ngay t& khi b& b&t lên xe cho đ&n khi vào đ&n công an, m&i ng& i b&c xúc nói lên s& ph&n n& v& vi&c b&t ng& i theo lu&t r&ng, v& hành đ&ng gây h&n c&a TQ và c& p bóc xua đ&i đánh đ&p ng& dân ta. Nhi&u chuy&n l&m. R&i đ&u lý và tranh th& tuyên truy&n cho các c&u công an có v& nh& ch&a b& nhi&m t& t&ng “còn đ&ng còn mình”.

V& ph&n tôi, sau khi l&i tôi ra kh&i “l&p h&c”, h& đ&a tôi vào phòng tr&c ban. Tôi b&o: “Chú nói tr&c, các cháu ch& c&n bi&t danh tính c&a chú là đ&. Chú không th& tr& l&i nhi&u. Mu&n bi&t k& h&n v& cha m&, anh em và các thông tin khác v& chú thì g&i đi&n sang bên an ninh s& có đ&y đ&”.

Khi h&i v& ngh& nghi&p, tôi b&o c&u chi&n binh, đi b& đ&i t& th&i ch&ng M& cho đ&n khi v& h&u. Khi &y, ch&c cháu ch&a sinh ra.

C&u ta b&o m&i m&i ng& i đ&n đây ch& có m&c đích là h&i xem vì sao m&i ng& i đi bi&u tình và có nguy&n v&ng nh& th& nào. R&i l&i v&n bài quen thu&c: vi&c &y đã có Chính ph& lo. Tôi b&o vì Chính ph& ph&n &ng quá y&u &t tr&c hành đ&ng gây h&n c&a TQ nên chúng tôi ph&i có hành đ&ng h&u thu&n cho Chính ph&. Chúng tôi h&ng &ng l&i th& t&ng phát bi&u t&i Nha Trang r&ng c&n ti&p t&c kh&ng đ&nh m&nh m& và th& hi&n ý chí quy&t tâm cao nh&t c&a toàn Đ&ng, toàn dân, toàn quân ta trong vi&c b&o v& ch& quy&n c&a T& qu&c.

Chúng tôi đi bi&u tình vì T& qu&c đang đ&ng tr&c hi&m h&a xâm lăng c&a TQ, vì ng& dân VN đang ti&p t&c b& TQ b&t b& c& p bóc.

Tôi cháa káp nôi nói nguyán váng thì cáu ta đábá ra ngoái mát.

Mát lát sau cáu khác đán hái, tôi báo, tôi trái lái rái, anh hái cái cáu váa thám ván tôi áy, tôi không nói lái.

Ngay trong sán đán, chúng tôi lái táp tác háu hiáu, cháp ánh ká niám. Cô Bùi Thá Minh Háng, công dân á Bà Ráa – Vũng Tàu là ngái háu hiáu và đái chát rát háng hái, đáng ra nhán lo báa ăn tráa cho tát cá. Cô rát tám lum ra mát nám tán. TS Đá Xuân Thá đau chân cháng gáy táp tánh, đác CA cho riêng 40 000 đáng nháng anh gáp luôn vào đáy. Các cháu thanh nián cám tán đái mua vá đá loái bánh, tráng và nác uáng.

4. Bián đáng vá thành cuác biáu tình:

Chúng tôi đòi gáp ngái có trách nhiám đá yáu cáu mang xe chá vánái đábát chúng tôi đi. Loanh quanh mãi, không có ai đáng ra nhán là ngái có thám quyán cá.

Khi tháy CA không cho xe chá vá nhá đá háa, chúng tôi bàn nhau bián viác đi vá thành biáu tình. Dá kián sá theo háng Cáu Giáy rái vá Bá Há. Thá là chúng tôi sáp háng, ra khái sán đán công an.

Lúc này đá có vài ngái vá trác. Tôi cháy lên đáu, đáng sang mát bên đám tá đáu đán cuái đác hán 40 ngái.

Váy là đoàn biáu tình thoái mái giáng cá, bián ngá, váa đi váa háu hiáu, có cá 2 loa đián hán hái, không có công an nào bám theo cá. Đoàn có 3 chiác xe máy dùng đá chá nháng ai mát nháng tát cá đáu tá chái không cháu làm “tháng binh” trong nháng lúc thiáng liáng nhá thá này. Tôi đác các cháu mái lên đi xe nháng cũng tá chái mác dù khi áy tôi đá khá mát. Thá là cá ba xe cá thá đát bá. Cuái cùng, do trái náng, mát sá ngái đá xuáng sác và xe buát không cho lên nên đoàn tá giái tán á đán gán Bá o táng Hà Nái.

Th là, ch vì công an b t v thì có xe, tr t do i không có xe nên chúng tôi đ c bi u tình thêm đ n đ ng 3,4 km n a.

5. C m xúc còn đ ng i:

Ch a i n nào, ng i bi u tình b đàn áp quy t li t nh th . Nh ng ng i b b t, ch ng có t i gì h t ngoài t i hô kh u hi u ph n đ i TQ và hô b o v T qu c Vi t Nam.

Tr c ti p b b t và quan sát c nh b t b , tôi không c n ph i né tránh mà nói r ng, đó là m t lữ b t i ng. Tôi không nghi ng gì khi nghe câu đây là m t ch đ công an tr .

Tôi không nghi ng gì khi nói đ t n c này có m t r ng lu t nh ng i x theo lu t r ng.

Qu c h i đâu mà đ cho bao k ng i x m lên pháp lu t?

Tôi đang khóc các b n . Các b n có tin không? Lúc này, bàn phím c a tôi t nhi u h n. Tôi khóc cho T qu c tôi. Bây gi là hai gi sáng. G n tr n m t ngày đêm, g n nh không ng , không ăn đ hành đ ng, đ suy nghĩ. Tôi và các b n yêu T qu c c a mình đ n cháy b ng mà ng i ta không cho bày t .

Tôi đau đ n và không ch u đ c nh c. T i sao, n c ta i b lép v , s h i TQ đ n v y? T th cha ông ta ngày x a có bao gi t i m c th m h i nh th này đâu. Tôi xót xa cho đ ng bào tôi, ra vùng bi n thân thu c c a T qu c đã t bao đ i, nay b c p bóc, b xua đu i, b đánh đ p nh nh ng con v t. Nh ng k đàn áp bi u tình hôm nay nghĩ sao khi th y hình nh ng dân mình ph i v i b n c p bi n TQ?

Nh ng dù sao, n u hôm nay tôi không đi bi u tình, đ r i b b t, ch u đói, ch u khát, ch u n ng hè cho đ n g n nh ki t s c thì tôi còn ân h n h n nhi u. Ít nh t, tôi đã có thêm m t vi c làm vì T qu c.

Tôi khóc vì cảm kích trước dũng khí và lòng tin. Nếu không đi biếu tình, không bắt bắt thì làm sao tôi cảm nhận hết được tình thương yêu, đoàn kết của những người bắt bắt với nhau trong những lúc khó khăn hơn nữa. Làm sao tôi cảm nhận hết được lòng yêu nước của nhân dân ta mãnh liệt đến thế.

Dù bị đàn áp thô bạo nhưng tôi cho rằng, cuộc biếu tình đã thành công nhiều mặt đối với tôi, với các bạn và với Tổ quốc Việt Nam thân yêu của chúng ta.